

HOA HỌC TRÒ

BÁC-SĨ TÔ ĐÌNH ĐÀI
2007

Lời mở đầu

Tôi sinh trưởng ở vùng nông thôn, Quận Thăng-bình, Tỉnh Quảng-nam, cách xa Thành-phố Đà-nẵng khoảng sáu chục cây số. Thời ấy gọi là vùng Tự Do... Thời niên thiếu, lúc đi học, tôi có thâm yêu trộm nhớ một cô bạn từ vùng bị Pháp chiếm đóng, tản cư vào và học chung với tôi một trường. Sau Hiệp định Paris 1954. Gia đình cô ta dọn về thành-phố, tôi ở nhà lo việc đồng ruộng để giúp đỡ gia đình.

Mãi đến 1956, từ giả mẹ già và gia đình. Tôi tự tìm cách về thành-phố để tiếp tục học tập và hy vọng xây dựng tương lai... Đầu tiên tôi học trường Trung-học tư-thực Tây-hồ Đà nẵng. Sau đó trường Quốc-học và Đại-học Y khoa Huế. Trong thời gian dài học tập, tôi cũng có bạn bè. Nhưng tôi vẫn chung thủy với mối tình đầu và cố ước mơ tìm gặp lại nàng. Đến năm 1963, tôi được gặp nàng, nhưng nàng đã có gia-đình. Tuy rất buồn khổ, nhưng tôi vẫn cố-gắng quên nàng.. tiếp-tục chăm lo học tập cho thành tài, để giúp ích đời, theo mộng ước từ nhỏ.

Tập thơ này ghi lại những kỷ-niệm trong thời gian dài từ năm 1952 đến 1963

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

I. THỜI GIAN HỌC Ở THÔN QUÊ

(Vùng Tự Do)

1

Trường làng ngọt liệm
Ru dỏ của thầy
Đèn sách thắp ngày
Sau làm ông Thầy giáo

Nhìn ra cửa sổ
Nắng vàng bủa quanh
Chiếc lá lia cành
Hôn từng ngọn cỏ

Vần hồng lấp ló
Tóc mây ủ buồn
Lòng con lệ sương
Mẹ ơi con mẹ

2

Tình mẹ bao la
Thương con trời biển
Sao chiều biểu hiện
Mắt mẹ vô biên

Thương anh ngoan hiền
Thương chị dịu ngọt
Lòng sao chua xót
Nghĩ đến phận mình

Gió chiều lung linh
Đầy đưa bông cải
Tình ta hoan dai
Gây khổ bao người

3

Đường làng chân đất
Em đi một mình
Dáng buồn lung linh
Sương reo tà áo

Lòng anh áo nảo
Mái tóc tơ huyền
Vai mềm lưu luyến
Thương ơi là thương

Giờ đương vấn vương
Có ngày xa cách
Sao trời khúc khích
Ghen với tình anh

4

Vai mang túi gạo
Tay xách hủ tương
Nắng chiều đơm hương
Lá buồn bay bay

Vườn chân gốc rạ
Thân em xiêu ngã
Sách vở rối tung
Mặt em chín đỏ

Nhìn em bối rối
Không dám đến gần
Rốt trời tinh không
Cuốn theo chiếc nón

5

Em nghỉ giờ học
Lớp buồn thênh thang
Cô giáo mơ màng
Bản đen nguệch ngoạc

Vừa tan giờ học
Như chim sổ lồng
Cánh hồng băng khuâng
Nhà em hiện rõ

Anh đứng ngoài ngõ
Chẳng dám bước vào
Mông vàng nao nao
Sợ e vỡ mắt

6

Em thích làm toán
Anh thích làm thơ
Tơ lòng băng quơ
Thơ tình giao điệu

Em lên bản đen
Mái tóc nhung huyền
Khóe mắt nghiêng nghiêng
Trữ tình lớp học

Thầy la em khóc
Nước mắt giòng sông
Bóng anh in hình
Trôi dài thênh thang

7

Tặng gia cước trồng
Mắt em sao trong
Tình anh vuôn xới
Cội nguồn trở bồng

Má em ửng hồng
Nắng chiều cuối đông
Tím cả tơ lòng
Gió reo nồng ấm

Ngày hoa thành mộng
Trắng gió bơ vơ
Anh dựng lều thơ
Em lo vuôn xới

8

Em đứng đầu hầm
Anh đứng cuối hầm
Máy bay trên không
Nhốt hồn hai đứa

Súng rền bom nổ
Cát bụi tung bay
Tóc em hồng mây
Cho anh hơi yờ

Trời buồn ma quái
Phủ cảnh đau thương
Mắt em rưng rưng
Hồn anh bơ lị

9

Hè vui hoa hạ
Thôn trang rộn rã
Khúc nhạc tơ đồng
Tóc em lúa mạ

Dáng em thoăn thoắt
Nụ cười như hoa
Kiêng gợn âm ba
Xong ngày công tác

Em đứng cạnh anh
Bè bạn bu quanh
Nhìn sao trên trời
Tình mình màu xanh

10

Nhà em cuối xóm
Nhà anh đầu thôn
Gió tình mênh mang
Hôn hai mái tóc

Em thích hoa cải
Anh thích hoa cà
Bướm vàng lượn la
Tình ta là một

Trời Thu trong suốt
Chi Hằng nguy nga
Nhìn hai chúng ta
Bằng con mắt một

11

Em đến thăm anh
Hoa lá trên cành
Reo cười với gió
Trời chiều thiên thanh

Em dạo vườn rau
Xanh tươi ngọt ngào
Môi em bấp nụ
Mắt em trời sao

Bao lần muốn nói
Tơ lòng e ngại
Anh sợ mắt em
Không thềm mở nữa

12

Giận ai em khóc
Nước mắt lòng anh
Tóc buồn mong manh
Che không kín mặt

Anh muốn đến gần
Tơ lòng băng khuâng
Sợ em hờn dỗi
Thương em vụn lặn

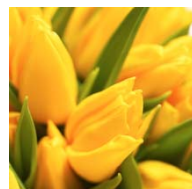
Nhìn anh em cười
Trời đất ngược xuôi
Hồn như thơ thần
Gió mây ngủ vùi

13

Tay anh dờ sách
Lệ thấm từng trang
Đầu óc bàng hoàng
Hình em ngự trị

Lấy bút làm thơ
Lòng buồn vẫn vợ
Giấy mực khô cạn
Thương em vô bờ

Bài thi cuối năm
Anh thuộc làm lòng
Hình em thương mến
Tình em phương châm

14

Anh cứ dẫn đầu
Bè bạn bảo nhau
Yêu mà học giỏi
Óc nó tim màu

Lần trang lưu niệm
Tơ buồn duyên chuyển
Dệt vòng tình em
Côi nguồn lưu luyến

Anh khóc một mình
Trời đất lặng thinh
Nỗi niềm đôi ngã
Thương ôi chữ tình

15

Anh đứng ven hồ
Dáng chiều băng quơ
Hồn anh than khóc
Em ơi về đâu

Áo em màu xám
Thương áng mây trời
Tóc em buông rơi
Họa hoa sầu nhớ

Anh lại thăm hồ
Bèo trôi về đâu
Mò trăng đáy nước
Mắt tuôn lệ sầu

16

Áo bà ba đen
Trông em xinh lạ
Bọn mình nội hóa
Đến cả tình thương

Hôm qua đến trường
Tóc em lá mạ
Mắt buồn hoa lá
Hồn gió mơ màng

Trời cao thu không
Buông lời chòng ghẹo
Gió chiều thất eo
Phê bình trời nghẹn

17

Em thổi nôi côm
Tay ôm quyền võ
Anh buồn vô cớ
Bài toán làm thơ

Em đang rửa chén
Nước vẩn hột xoàn
Nước nhều tơ vàng
Trời cho gấm lụa

Em lượm củi khô
Anh cào nhúm lá
Bên ánh lửa hồng
Dồi mài kính sử

18

Mẹ bắt hỏi vợ
Bắt bỏ làm thơ
Lòng anh dao cắt
Ngỡ ngàn giấc mơ

Vợ anh hiền lành
Nụ cười véo von
Mắt tươi hột dẻ
Dáng vui trắng rằm

Hôm anh đến thăm
Mắt nàng xa xăm
Anh như lãng tử
Thương em trắng ngần

19

Hôm lo lẽ hỏi
Cô Bác rộn ràng
Lòng anh ngỡ ngàng
Tưởng mình mộng mị

Áo trắng quần xanh
Mẹ may để giành
Nón cối nội hóa
Đôi giày Sơn-đanh

Theo họ đến nhà
Hương trầm nghi ngút
Từ đây thay đổi
Ôi... buồn xót xa

20

Anh đi làm rẻ
Rẻ ngắn cành dài
Cội lá oằn vai
Đất buồn vô kể

Anh lại làm quen
Thấy nàng e lệ
Nỗi buồn trần thế
Anh nhớ tới em

Mái tóc đen dài
Phủ kín tròn vai
Tường em ngồi đó
Lệ anh tuôn hoài

21

Nàng cũng hiền xinh
Lo anh tận tình
Dù rằng chưa cưới
Tình ơi lặng thinh

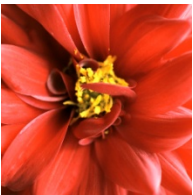
Môi nàng nhạt hồng
Mắt nàng xa xăm
Bướm ong lạch lạch
Cuộc tình chẳng thông

Mẹ nàng khôn ngoan
E duyên không tròn
Trầu cau đem trả
Mây trời bâng khuâng
22

Làng thôn khổ cực
Cuộc chiến kéo dài
Thử thách đời trai
Bao người vong mạng

Chiều quê âm đạm
Súng nổ đạn rơi
Mắt mẹ sứt sùi
Trứng buồn thế hệ

Anh lo văn nghệ
Chi đi dân công
Anh vẫn lông nhông
Lều thơ túi vải

23

Xuân về vàng mai
Nắng xuân u hoài
Thương anh lính trận
Dáng vóc mệt nhài

Chi đang thêu khăn
Nước mắt tuông tròn
Lá thơ vồn vện
Đừng chờ về thăm

Lúa vàng tháng ba
Nương khoai vồng cà
Mẹ ngồi thơ thẩn
Ờ... Xuân sắp qua

24

Mùa Hạ ve sầu
Buồn ơi về đâu
Trường xưa vắng bóng
Vỡ vàng canh trâu

Bờ tre kéo kẹt
Tơ gió lộng đưa
Bên bờ đậu thưa
Mẹ ra hóng mát

Ruộng đồng cháy rực
Hoa hạ mắt nhòa
Bên gốc cây đa
Trâu con ngó ngoạ

25

Thu về rưng rưng
Gió thu le lói
Sương Thu u hoài
Chiều quê âm đạm

Thung Thu trắng tròn
Vui hát véo von
Anh thương chú Cui
Chi thương Nguyệt hồn

Đầu vườn hoa bưởi
Cuối vườn hoa cau
Mắt mẹ ủ xà
Bao giờ Đình chiến

26

Mưa như thổi đất
Lạnh cắt da người
Mảnh áo cầm hơi
Ngồi bên bếp lửa

Lúa vàng ướt mềm
Mắt me tèm nhem
Đang ngồi rang lúa
Cóm nở hoa xuân

Chi đan áo bông
Tắm áo cho chồng
Chiến trường ghé rợn
Chị thất nơ bông

II. HIỆP ĐỊNH GENEVE (1954)

27

Hòa bình đình chiến
Tin vừa khỏi miệng
Xiết nỗi hân hoan
Trời chiều gió quyện

Thôn xóm mừng vui
Trăm miêng trăm cười
Trẻ thơ mắt sáng
Thiếu phu ngậm ngùi

Mẹ vui hớn hờ
Chị vui đợi chờ
Anh vui mừng lung
Nụ vào ý thơ

28

Em lo về xuôi
Nhìn em ngậm ngùi
Anh buồn xiết kê
Biết nói sao nguôi

Thôn quê hững hờ
Chưa ráo giấc mơ
Dân tình tán loạn
Trăng lu đèn mờ

Kẻ thành người quê
Sầu dâng tử bề
Anh lo cuộc trồng
Hồn mãi lê thê

29

Anh trở lại trường
Vườn xưa vắng bóng
Dáng anh trầm lặng
Như nét bài thơ

Mái trường xiêu vẹo
Gió nhẹ tóc lùa
Một bóng trắng soi
Giờ em xa cách

Anh thăm nhà trọ
Cảnh sống tòi tàn
Gió buồn thênh thang
Rã tình hoa bướm

30

Mây chiều gọi cảm
Gió thoảng hoa sầu
Em ơi về đâu
Hồn anh vất vương

Anh mê viết Kịch
Anh thích đóng Tuồng
Nỗi nhớ niềm thương
Trải lên sân khấu

Thôn buồn được vui
Tình cảm ngậm ngùi
Được anh khơi dậy
Vực thẳm ngược xuôi

31

Trời đứng trên đầu
Bóng ôm bàn chân
Gục đầu anh khóc
Trời mây vũ vẩn

Bờ tre hóng mát
Hoa nắng rơi rơi
Kìa bóng em tôi
Thương hồn hoa dại

Suối nước trắng trong
Nước chảy xuôi giòng
Mò trắng đáy nước
Nụ buồn cong cong

32

Trời treo cành cây
Anh dậy đi cà
Đất buồn lá lay
Hình em tấm nắng

Anh đứng bờ ao ao
Trăng buồn lao xao
Vấn tà áo xám
Giờ em phương nào

Anh bưng chén cơm
Lệ cứ tuôn ròng
Nhớ hồi hai đứa
Nhịn bữa “đồng tâm”

33

Băng qua cổng làng
Mắt buồn quay lại
Sương mai êm ái
Quyện lấy hồn thơ

Tranh ngèo thô sơ
Mít xoài che kín
Mẹ buồn lặng thinh
Trông con cầu tiến

Đường vượn gió mây
Lúa vàng nặng hạt
Thoáng buồn sợi tóc
Tóc ngắn chí dài

34

Trời giăng mây xám
Tịch tịch đêm về
Gió từ sơn khê
Vờn trên thân thể

Đêm buồn giăng giăng
Sao trời băng khoảng
Chị hằng lấp ló
Cành lá tung tăng

Gió buồn xóa tóc
Sương ướt bờ vai
Đêm đen u hoài
Phận mình lạc lõng

35

Nghĩ đến ngày mai
Trời mây biêng biếc
Nỗi buồn khôn xiết
Em ơi lạc loài

Em ở chân trời
Anh ngồi góc biển
Nước mây uyển chuyển
Gió quyện tơ lòng

Hay em có chồng
Vui cùng duyên mới
Gót buồn trở trở
Dệt trắng mộng lành

36

Sửa soạn về thành
Đề lo học tập
Mộng mơ xinh đẹp
Mong gặp được em

Trăng rơi bên thềm
Lòn qua cửa sổ
Sao rơi ngoài ngõ
Gió buồn tỷ tê

Mẹ anh khóc lóc
Sửa soạn hành trình
Dáng buồn lặng thinh
Thương em thương mẹ

III VỀ TP ĐÀ NẴNG TẾP TỤC HỌC (1956)

38

Chiếc xe cọc cạch
Đo quãng đường dài
Gió lùa bờ vai
Áo thô nhuộm nhọai

Trời buồn mây khói
Ủ kín tơ lòng
Quê mình màu xanh
Tình anh màu tím

Theo vết cánh chim
Thương về quê mẹ
Theo vết bánh xe
Em ơi hy vọng

37

Trời vừa tan sương
Trăng treo đầu tường
Gió nghiêng lá đổ
Đang vui lại buồn

Giờ sắp lên đường
Tim nóng hành trang
Gói thêm ý chí
Mắt mẹ tim vàng

Đường làng quanh co
Chim buồn liều lo
Bao lần quay lại
Thân trai hải hồ

39

Bạn bè sang trọng
Lối sống thi thành
Anh được phủ quanh
Lớp son lỗi thời

Đầu đội nón cối
Áo quần mới toanh
Nói giọng quê mình
Buồn ơi con me

Cụm lan đầu hè
Lá ngọt hoa thanh
Bạn bè ma lạnh
Thường hay chông ghẹo

40

Phố xá rộn ràng
Người vui hơn hờ
Ta buồn ngẩn ngơ
Như con nai lạc

Đường dài bóng loáng
Xe cộ rầm rầm
Nhìn xuống bàn chân
Dép Bình-tri-thiên

Nhà như ổ nhện
Sáng chiều ra vào
Gió buồn trắng sao
Ta buồn lạc lõng

41

Biết phận mình nghèo
Không dám sa sưa
Chẳng dám học đòi
Dù rằng giữa phố

Những chiều vàng tỏ
Anh vẫn nấu cơm
Chè củi bên thềm
Vai đeo đôi nước

Áo quần tự giặt
Chẳng ủi chẳng là
Trước mắt bà con
Anh là học trò khó

42

Đèn dầu học bài
Bài thơ nhớ mẹ
Mắt buồn giăng lệ
Thương đám con côi

Đứa lớn võ vàng
Đứa hai ốm yếu
Đứa ba túng thiếu
Mẹ ơi sao đành

Mắt mẹ vòng quanh
Cả đêm lụa trắng
Vừa che mưa nắng
Vừa chít vành tang

43

Anh thăm bè bạn
Nhà nó sang giàu
Lòng anh đón đau
Nhớ về quê mẹ

Năm nay mùa thất
Khoai sắn gánh cơm
Tương đậu mắm thơm
Áo quần tươi tắn

Trời vẫn nắng ha
Quê mình ra sao
Trời đất phương nào
Chia đôi sự sống

44

Anh đi xe đạp
Anh mặc đồ tây
Dép đã thay giày
Thấy mình tiến bộ

Một hôm dạo phố
Thấy áo bà ba
Dáng dấp nỡn nà
Lòng mừng khắp khời

Huệ lan phới phới
Tự trách lấy mình
Em chắc đẹp xinh
Đâu còn áo vải

45

Mỗi lần xem báo
Chiến trận hải hùng
Vòm trời mông lung
Cuốn theo gió loạn

Đem vở học bài
Khoa học dã man
Văn chương số sàng
Nhân tình thác đổ

U buồn quận thất
Rời sẽ về đâu
Trời giăng mây sầu
Tương lai mờ mịt

46

Mỗi lần về quê
Lòng anh rộn rã
Tưởng chừng hoa lá
Chấp cánh tung bay

Về đến đầu làng
Nhớ em thương nọ
Suối tóc nhung tơ
Bờ vai thon mịn

Tơ lòng khép kín
Dư ảnh băng khuôn
Gió thương cánh đồng
Nắng thương lá bưởi

47

Trăng leo cửa sổ
Anh khóc một mình
Không gian lặng thinh
Đất ôm chân ngủ

Mây buồn ủ rũ
Tựa án ngẩn ngơ
Giấy trắng lệ mờ
Tóc dài nét vẽ

U buồn ru khè
Em ơi lệ buồn
Đất mẹ run run
Sinh nhằm thế kỷ

48

Chiều buồn dạo phố
Tóc nàng tung bay
Hương linh ngọt ngào
Tơ lòng bịn rịn

Mắt nàng âu yếm
Tóc tơ buông dài
Vàng hồng lãng lai
Ý thơ điều dặt

Nắng Thu trong ngắt
Gió buồn lằng lằng
Nhớ em vụn lằn
Vai nàng sương lạnh

49

Những ngày cuối tháng
Túi trống như bình
Nắng hồng xinh xinh
Chia nhau ổ bánh

Nàng không kiêu hãnh
Chẳng biết làm cao
Khăn vải lụa đào
Hai vắn ôm chặt

Lòng anh heo hắt
Dư ảnh băng khuâng
Phải chi tơ lòng
Cùng em vờn vẩn

50

Thầy đang giảng bài
Giọng trầm khoan thai
Dáng buồn phần tỏa
Mắt đen u hoài

Anh buồn lặng thinh
Đốt trắng bình minh
Trên trang giấy trắng
Bóng em nguyên hình

Nhớ hồi hai đứa
Nắng hồng thổi đưa
Hoa buồn theo gió
Học nhiều cũng vừa

51

Sau giờ tan học
Nàng thường ngồi chờ
Vóc dáng ngấn ngơ
Mắt buồn thăm thẳm

Nàng hay tìm cớ
Hỏi toán hỏi bài
Tóc mềm trải vai
Tơ lòng bịn rịn

Phố buồn thừa thớt
Tơ gió cột chân
Tà áo hồng vắn
Tim anh rạo rức

IV SAU KHI ĐẬU TH ĐNC RA HUẾ VÀO QUỐC HỌC (1957)

52

Trở về quê mẹ
Đường đi lụa mềm
Trăng treo bên thềm
Mẹ treo hoa nở

Buồn ơi vô cớ
Trở lại vườn xưa
Nắng vàng đầy đũa
Lá rơi cánh đổ

Nền trơ ngói gỗ
Gió buồn lặng yên
Tiếng kêu u huyền
Buồn ơi quốc quốc

53

Huế đẹp Huế xinh
Hồi khách đa tình
Sông Hương giòng lệ
Ngư-bình vánh môi

Huế đô cổ kính
Đại-học lung linh
Trường-tiền nhịp nói
Hoa tươi triều mình

Màu trắng trinh nguyên
Khung mơ diệu hiền
Mái chèo lá lướt
Ôi cánh thần tiên

54

Phượng đỏ lưng trời
Tóc phượng rơi rơi
Hồn trinh con gái
Ồi mộng với người

Anh thương bóng dáng
Anh nhớ nụ tình
Sân trường cỏ mọc
Gót chiều buồn tênh

Khai trường anh đợi
Xác phượng đỏ tươi
Từng đoàn con gái
Màu trắng tuyết vời

55

Trời cao sông rộng
Trăng gió thênh thang
Vần hồng mệnh mang
Của em thuở nọ

Vì sao sáng tỏ
Để giành cho anh
Bầu trời trong xanh
Mây sao còn đó

Gác sầu lặng gió
Em ơi phượng nào
Môi buồn lặng trao
Nhờ mây gửi hộ

56

Anh đang nhón gót
Xem bảng trường thi
Giọng hót họa my
Giật mình quay lại

Tà áo phất bay
Dáng chiều rê lổi
Trùng buồn vời vợi
Niềm tin xóa mờ

Nỗi buồn băng quơ
Nụ trên áo tím
Môi em ngọt liệm
Nào nùng giấc mơ

57

Anh thường thơ thần
Đếm bước công viên
Sông Hương diệu hiền
Ôm cả trời sao

Lòng anh nao nao
Tìm sao Bắc-đẩu
Giang hà nguyệt lâu
Nàng tiên bén gót

Đàn ai chua xót
Gieo tiếng tơ tình
Môi buồn lặng thình
Uống đôi giòng lệ

58

Qua cầu Trường-tiền
Nắng chiều nghiêng nghiêng
Hôn trên mái tóc
Duyên ối đồng tiền

Nhìn xuống sông sâu
Sóng gợn mi sầu
Thấy đôi cá lội
Mắt em úa xầu

Anh vội về mau
Tơ tình hiến trao
Đầy trang nhật ký
Mắt em tươi màu

59

Giờ học cuối năm
Sân trường lưu luyến
Đầy trang lưu niệm
Vài chuyện đổi trao

Bướm lơi hoa đào
Gió đùa hoa giấy
Nắng chiều run rẩy
Theo điệu tơ mềm

Anh nhớ đến em
Cuối năm thuở nọ
Thương hồn hoa cỏ
Khóe mắt rưng rưng

60

Mua xấp vải hồng
Vải hoa tím nụ
Hương buồn viễn xứ
Lan đến tình em

Ngày xưa trắng mềm
Em ưa màu tím
Gió chiều ngọt liệm
Em thích màu hồng

Áo vải chằng bông
Cài hoa mướp đắng
Giờ anh mua sắm
Âm ngọt gió đông

61

Trời lạnh như cát
Mưa phùn bay bay
Tím cả mặt mày
Trùng buồn xuôi gó

Đường về quán trọ
Tay lơi cánh buồn
Lạ trời mưa tuôn
Tình anh lan rộng

Con đường in bóng
Hương sắc của nàng
Lời còn dư vang
Trời chiều cóng lạnh

62

Anh thường tới nhà
Gia đình quý phái
Ngoài vườn cỏ dại
Trong vườn đầy hoa

Hồng nhung mận mà
Lan tươi thắm nụ
Bướm vàng tình tứ
Hôn nụ cúc hồng

Nhìn vào nhà trong
Đôi vàng Liễn đỏ
Mẹ nàng nguyệt tỏ
Tựa áng thu sương

63

Anh đi với nàng
Ngang qua phố rộng
Nàng không kịp tránh
Gặp phải người quen

Mắt nàng chớp nhanh
Dấu sau tay áo
Tóc huyền rơi
Lộ chiếc hoa trời

Nắng chiều rơi rơi
Nỗi buồn con gái
Thuyền không thuận mái
Vì ai lỡ làng

64

Anh thương dáng cầu
Nước chảy về đâu
Giữ nguyên bóng dáng
Trời mây thu sầu

Nàng đứng ven sông
Mắt mỗi mòn trông
Hao gầy mái tóc
Nước xuôi giữa giòng

Anh trao hoa hạ
Nàng vớt sao thu
Kẻ tay nước đổ
Cuốn theo sương mù

65

Ngự bình chênh chếch
Vọng-cảnh cheo leo
Trời lẳng Tự-đức
Thông reo tháng ngày

Đường về sỏi đá
Nước vẽ giòng sông
Trời cao thu không
Rơi hoài sương lạnh

Dáng nàng mai mảnh
Khóe mắt hồn thu
Dáng buồn hơi thở
Sương lam mịt mù

66

Tặng nàng hoa dại
Để xoá tình anh
Mắt nàng long lanh
Nàng thương hoa cỏ

Tặng nàng ráng đỏ
Đắp lạnh đông về
Tóc nàng lê thê
Nàng thương gió loạn

Tặng nàng sợi nắng
Vườn ánh mây hồng
Môi nàng héo hon
Nàng thương mây tím

67

Anh thường đến Chùa
Ngày rằm mùng một
Huệ lan tươi ngọt
Ru án hương đèn

Bè bạn thường khen
Sao anh mộ Đạo
Lòng anh áo nã
Ơn Trên chứng kiến

Phật Trời biểu hiện
Cứu rỗi lòng tin
Tất cả chúng sinh
Em ơi cầu nguyện

68

Nhìn cô bán hàng
Đôi mắt buồn thiếu
Trời đã về chiều
Rau thêm úng úa

Ai treo dải lụa
Ai kết pháo bông
Huệ lan tươi hồng
Cha nàng rơi lệ

Nương chiều bóng quế
Em ơi phương nào
Thân phận lụa đào
Thuyền trôi lạc bến

69

Anh đang học bài
Rỉ tiếng bí ai
Giọng tiêu hàng xóm
Lòng vượn u-hoài

Anh đang làm văn
Tơ chùng băng khoảng
Ai kia rơi lệ
Lệch môi Chi Hằng

Anh đương làm toán
Khung buồn bóng dáng
Con số ngoằn ngoèo
Sóng theo gió loạn

70

Vài đứa bạn thân
Cuối năm thi rớt
Cay như ngậm ớt
Đắng như bòn hòn

Lần anh đến thăm
Tranh nghèo buồn bã
Sách rơi lá úa
Đàn lơ dây buồn

Mắt mẹ lệ tuông
Thương con tuổi trẻ
cuộc đời lạc tẻ
Tre lại khóc mẫn

71

Anh hồng kỳ đầu
Xác phượng đỏ au
Nụ thơ lạc lõng
Dáng em bầu nhàu

Anh cố học thi
Hồn thơ ngủ kỹ
Ốc cho sách vở
Nở hoa kỳ nhì

Anh lại tung tăng
Bướm tình bay lượn
Rơi buồn hoa nhụy
Nhớ em vô vàng

V ĐẬU TÚ TÀI HAI, VÀO Y KHOA (1960)

72

Anh lại về quê
Hoang vắng tứ bề
Mộ hoang sương lạnh
Gió lùa sơn khê

Hỏi thăm bè bạn
Sao trời chạy loạn
Đưa mất đưa còn
Đưa mang họa nạn

Hỏi thăm nhà em
Trời chiều nhá nhem
Mẹ rơi nước mắt
Đạn rơi bên thềm

73

Chiến tranh kéo dài
Hận thù đậm nét
Mẹ buồn heo hắt
Thưa mái tranh nghèo

Khổ thân đời trai
Chưa tròn nụ cười
Bút nghiên bỏ vùi
Lo đi đánh giặc

Núi sông tẻ ngắt
Máu lệ tuông giông
Lấp bãi chiều hoang
Đàn em rơi lệ

74

Anh vào Đại học
Chiếc áo Sinh viên
Lòng thêm ưu phiền
Tương lai mờ mịt

Mây trời biêng biếc
Hoa trắng bình bông
Đơm nhụy hoa hồng
Niềm vui vuôn xới

U buồn vời vợi
Nhớ lại quê xưa
Bà con quê mùa
Nỗi buồn nhược tiêu

75

Hè trôi trầm lặng
Năm học bắt đầu
Xác phượng đỏ au
Hương sen chớm nụ

Khung viên Đại-học
Rực rỡ sắc màu
Dáng buồn trôi mau
Lộ hoa hàm tiếu

Chiều buồn công viên
Nắng rơi lụa mềm
Từng đoàn con gái
Ánh vui bóng bênh

76

Anh vào Y-khoa
Mong làm Thầy Thuốc
Đem sự hiểu biết
Giúp ích cho đời

Thế tình chơi vơi
Còn ai thương tưởng
Ý đời lạc hướng
Quê nghèo xác xơ

Dưới ánh đèn mờ
Tình thương nung nấu
Cơ trời hiểu thấu
Hồi mẹ lặn vơi

77

Năm học quá dài
Lòng anh lảng lại
Niềm thương nỗi nhớ
Sợ e lạc loài

Anh thường nản chí
Chiều buồn hoa lý
Gió nhẹ lung linh
Ưu tư thế kỷ

Anh giữ lòng tin
Cổ vơi nỗi niềm
Vùng mây lại sáng
Gợi ý bình minh

78

Nền trời áo trắng
Chim non trên cành
Mộng đẹp xinh xinh
Tình thương thoáng hiện

Chiều buồn Bệnh-viện
Nhớ đến quê mình
Ý sống bấp bênh
Buồn ơi quê mẹ

Bạn bè son trẻ
Máu đỏ thịt rơi
Bóng dáng mù khơi
Đèn chong gối lẻ

79

Anh tập làm Thầy
Chăm lo con bệnh
Y-học quang vinh
Giúp đời khổ khổ

Đời thường giống tổ
Xã hội rối ren
Xáo trộn học đường
Mất Thầy rừng lẹ

Nhìn ra trận thế
Suy tư ngổ ngang
Trắng gieo tơ vàng
Người gieo thảm họa

80

Anh được thư em
Nhìn nghiêng nét chữ
Hoa bút run run
Điện rần cơ thể

Anh xem từng chữ
Anh đọc từng câu
Lệ vươn giấy màu
Sao lòng rục rạc

Anh bỏ giờ học
Tìm đến nhà em
Gió lơi hoa mềm
Đường đi hoa nụ

Run run khổ cửa
 Bóng hồng khoan thai
 Tóc vượn giữa mùa
 Lệ tình nghèn nghẹn

Vừa được thấy em
 Mắt sáng như đèn
 Tơ lòng rụng rớt
 Trời đất vui thêm

Anh lại lặng người
 Nhìn cảnh sang giàu
 Lệ hoài con gái
 Đón đau cho mình

Lần chót thăm em
 Quả đất trồng trên
 Trời nghiêng mây đổ
 Phố xá buồn tênh

Anh đi lang thang
 Gót chân mỗi mòn
 Cho lòng bớt khổ
 Vui đi đau buồn

Anh trở lại trường
 Màu trắng vấn vương
 Lời khuyên của mẹ
 Niềm vui học đường

HUẾ 1963

THƠ CỦA BS: TÔ ĐÌNH ĐÀI

Trước 1975

- 1-Hoa Học-trò
- 2-Niềm đau
- 3-Đời tôi
- 4-Kính dâng Mẹ
- 5-Tình yêu
- 6-Áo Trắng 1975

Từ năm 2006

- 7-Hoa lòng
- 8-Lòng thành
- 9-Trái Tim nhân loại
- 10- Gia tài trần gian
- 11-Ngọc ngà
- 12-Cành vàng lá ngọc
- 13-Thử thách
- 14-Những mái Trường xưa
- 15-Kỷ niệm 10 năm ở Mỹ
- 16-Tình đời
- 17- Con Cha
- 18-Trường Ca
- 19-Học hỏi
- 20-Nhớ HUẾ 1,2
- 21-Cuộc đời
- 22-Ngợi ca
- 23-Chiến-tranh, Hòa bình
- 24-Nhớ Quê

